

СПАСИБІ ЗА СОНЦЕ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

КІРОВОГРАДЦІ, СКЛАДАЮЧИ ДЯКУ СВОІМ ВИЗВОЛИТЕЛЯМ — МУЖНІМ ВОІНАМ ЛЮБИМОЇ РАДЯНСЬКОЇ АРМІЇ, — ДАЮТЬ СЛОВО, ЩО ЗРОБЛЯТЬ СВОЄ МІСТО ЩЕ ПРИНАДНІШИМ, ВЕЛИЧНІШИМ. І ЦЕ — НАЙКРАЩИЙ ПАМ'ЯТНИК ТИМ, ХТО ВІДДАВ ЖИТТЯ ЗА НАШУ СВОБОДУ.

Рік видання X
№ 4 (1016)

ЧЕТВЕР

9 СІЧНЯ 1969 р.

Ціна 2 коп.

НАЙСВІТЛІШИЙ ДЕНЬ

8 СІЧНЯ. Місто у святковому вбранні. На вулицях прапори, на будинках — червоні полотнища, де виведені вітальні слова воїнам-визволителям. Урочисто — святкова вулиця Карла Маркса, вулиця, яка була свідком перших майвок, багатотисячних демонстрацій трудящих в дні великих свят, яка в скорботі зачинила в дні фашистської окупації і яка привітними поглядами зустріла двадцять п'ять років тому танк першого визволителя міста О. Д. Пилипенка, сьогодні вирує людськими потоками. Вулиця в красі, в онові. Чекає урочисті хвилини центральна площа Кі-

ровограда — площа імені Кірова. Вже стало традицією, що в дні всенародних свят і в дні тривоги сюди сходяться і молоді, і літні, щоб порадитись чи рапортувати про свої здобутки. Площа не раз чула тверду впевнену ходу робітничих колон, захоплювалася красою і грацією спортсменів, аплодувала майстерності ятранців. Сьогодні вона, ще не скинувши новорічного вбрання, одяглася в кумачеве сиво знамені і транспарантах. На Будинку Рад — портрети керівників партії і уряду країни. Горять полум'я шовку Державним прапором Радянського Союзу, Української

РСР, братніх республік. Сюди прийшли колишні визволителі — танкіст О. Д. Пилипенко, генерал-лейтенант А. І. Белогорський, колишній начальник політвідділу 89 гвардійської стрілецької дивізії П. Х. Гордієнко, колишній командир батальйону 110 танкової бригади М. П. Токмак, десятки інших наших визволителів — колишніх солдатів і воєначальників, робітники, студенти. Зустріч, спогади. Ось біля готелю молоді робітники оточили колишнього командира 7-ої стрілецької роти 297 стрілецького Слов'яно-Кіровоград-

ської дивізії старшого лейтенанта, нині майора В. П. Барсукова. Він приїхав до Кіровограда з своєю донькою Наталкою. Василь Петрович розповідає юнакам та дівчатам про той січневий день 1944 року, згадає епізоди боїв за Кіровоград. А Наталка визволюється містом, яке визволяв її батько. А ще їй — старшій піонервожатій однієї з шкіл міста Грозного — цікаво, чим займаються нині червоні слідопити обласного центру. Вона розпитує молодих робітників про визначні місяці, які можна відвідати. Цікавиться життям молоді міста.

ЖИВИМ І ЗАГИБЛИМ ГЕРОЯМ КЛЯНЕМОСЬ

МІТИНГ ТРУДЯЩИХ ОБЛАСНОГО ЦЕНТРУ

О першій годині дня площа імені Кірова ще більше розвіла прапорами і транспарантами, ще більше сповнилася дзвінком різноголоссям. То прийшли на мітинг робітники заводу «Червона зірка» і швейної фабрики, студенти державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна та інституту сільськогосподарського машинобудування, учні професійно-технічних училищ і школярі місцевих шкіл...

На трибуні — члени бюро обкому та міськкому КП України, члени виконкому обласної та міської Рад депутатів трудящих, передові виробничники, наші гості. І раптом над площею голос Левітана:

Війська Другого Українського фронту, прорвавши сильну оборону німців, сьогодні, 8 січня, в результаті вмілого обхідного маневру, завладіли обласним і крупним промисловим центром України — містом Кіровоградом — важливим опорним пунктом оборони противника. За чотири дні вперших боїв наші війська пройшли вперед від 30 до 50 кілометрів, розширивши прорив до 120 кілометрів по фронту. В ході наступальних боїв війська фронту розбили три танкових, одну моторизовану і чотири піхотних дивізії німців. В боях за оволодіння містом Кіровоградом відзначились війська генерал-полковника Шумилова, генерал-лейтенанта Жадова, танкісти генерал-полковника танкових військ Ротмістрова, генерал-майора танко-

вих військ Каткова, генерал-майора танкових військ Полозкова, генерал-майора танкових військ Кириченка, артилеристи генерал-лейтенанта артилерії Фоміна і льотчики генерал-лейтенанта авіації Горюнова...

Це — Наказ Верховного Головнокомандуючого. 25 років тому він прозвучав вперше. Та й сьогодні не можна слухати його без хвилювання. Змовк диктор. А на площі — тиша. Мітинг корогким вступним сло-

вом відкрив перший секретар Кіровоградського міськкому партії І. П. Валєвський. Він говорив про радість звільнення, про подвиг радянських воїнів, про велику вдячність кіровоградців своїм визволителям. Перший секретар обкому КП України М. М. Кобильчак у своєму виступі продовжив цю розповідь, докладно зупинившись на здобутках кіровоградців за 25-річчя після звільнення.

(Закінчення на 2-й стор.)

МИ ГОРДІ ДОЛЕЮ

Першому секретарю Кіровоградського обкому КП України М. М. КОБИЛЬЧАКУ, голові Кіровоградського облвиконкому П. С. КОШЕВСЬКОМУ, першому секретарю Кіровоградського міськкому КП України І. П. ВАЛЯВСЬКОМУ, голові Кіровоградського міськвиконкому Б. К. КАТЕРИНЧУКУ

Дорогі товариші!

Від імені киян — ветеранів 95-ї гвардійської Полтавської орденів Леніна, Червоного Прапора, Суворова та Богдана Хмельницького стрілецької дивізії гаряче поздоровляємо трудящих Кіровограда із знаменною датою — 25-річчям із дня визволення міста від німецько-фашистських загартників.

Ми гордимось, що нам випала висока честь брати безпосередню участь у визволенні міста Кіровограда — крупного центру промисловості і сільськогосподарства України.

Ми гордимось також тим, що після Великої Вітчизняної війни місто, яке стало для всіх нас рідним, місто-трудівник швидко залікувало воєнні рани, розквітло ще більше, стало ще красивішим і, зай-

маючи гідне місце в сім'ї братерських українських міст, невпинно й успішно трудиться для світлого майбутнього — комунізму. В цей знаменний день — день визволення м. Кіровограда від німецько-фашистських загартників — бажаємо трудящим міста і Вам, дорогі товариші, великих успіхів у боротьбі

за здійснення величної програми будівництва комунізму.

Від імені ветеранів — учасників визволення Кіровограда колишні воїни-фронтовики 95-ї гвардійської Полтавської орденів Леніна, Червоного Прапора, Суворова та Богдана Хмельницького стрілецької дивізії:

Командир дивізії гвардії генерал-майор у відставці А. І. ОЛЕЙНИКОВ, заступник командира дивізії гвардії полковник запасу О. І. ОСТРОВСЬКИЙ, начальник управління Міністерства сільськогосподарства УРСР М. І. ЛИСАК, лауреат Ленінської премії доктор технічних наук, професор І. М. ЧИЖЕНКО, професор С. М. ЄРЖЕКОВСЬКИЙ, старший науковий співробітник Інституту гідромеханіки АН УРСР С. Г. КОБЕРНИК, старший бібліограф Інституту гідромеханіки АН УРСР Г. А. КОБЕРНИК, начальник відділу економічних узагальнень інституту «Южгідротрубопровода» В. Г. ТЕРЕНТЬЄВ.

Площа Кірова вітає визволителів.

Фото В. КОВПАКА.

ПОДВИГ БУВ, ПОДВИГ

ЖИВИМ І ЗАГИБЛИМ ГЕРОЯМ КЛЯНЕМОСЬ

(Закінчення).

Фрезерувальник заводу «Червона зірка» Степан Юрченко від імені багатотисячного колективу червонозорівців поздоровив із святом гостей і всіх учасників мітингу.

Тепло поздоровили присутніх із святом генерал-лейтенант А. І. Белогорський та представник однієї з частин, яка визволила Кіровоград, Д. П. Белогорський. Він передав пам'ятний адрес і сувенір-макет сучасного танка.

Іменем Сонця, іменем Вітчизни клятву даємо. Клянемося героям загинлим і живим, що те, що вони не доспівали, ми доспіваємо, те, що вони не добудували, ми добудуємо», — здійметься клятва над площею, над містом. Замерли молоді, урочисто-святкові, схвилювані ветерани...

Учасники мітингу прийняли в'язальні листи ЦК КПРС і Уряду Союзу РСР, ЦК КП України і Уряду Української РСР.

Минуть століття...

Пройдуть віки, пройдуть сторіччя. Та ніколи не забудуть кіровоградці тих, хто звільнив рідне місто від фашистської навали. Пам'ятю сьогоднішніх і майбутніх поколінь написані імена частин і з'єднань визволителів. Навічно їх імена викарбувані на меморіальній дошці, що встановлена у приміщенні міськвиконкому. Її відкрив 8 січня перший секретар Кіровоградського міськкому партії І. П.

Валявський.

Перед цим відбувся мітинг.

— Я щасливий, що бойову зброю змінив на креслярський стіл, — сказав у своєму виступі колишній радист 290 гвардійського полку 35 дивізії, нині керівник відділу комунального проектування республіканського управління «Укржитлопроект» Б. І. Рілов.

Представник однієї з частин, що визволила наше

місто, старший сержант Володимир Осадчий, тепло поздоровивши із святом, розповів про будні сьогодишніх танкістів, про їх високу бойову виучку.

Мітинг закрито. Та ще довшо присутні — і молоді, і літні — стояли біля меморіальної дошки. Золотом горять слова: «Пройдуть століття, але ніколи не забудуть вдячні кіровоградці тих, хто визволяв місто від німецько-фашистських загарбників... Золотом горять найменування частин і з'єднань, в пам'яті карбується навічно.

ІМЕНА — ДЛЯ ПАМ'ЯТІ ЛЮДСЬКОЇ

Іх зустрічали як найдорожчих гостей.

Іх зустрічали, як і тоді, в січні 1944. А вони, люди, що визволяли наше степове місто чверть століття тому, ступали на оновлені вулиці, вітали кіровоградців, своїх бойових побратимів із святом. І раділи разом з ними тим перемінам, що сталися в Кіровограді за післявоєнні роки.

А місто з теплом і вдячністю приймало своїх гостей, місто, завітчане кумачем прапорів, розмаїттю транспарантів і гірляндами веснів, виходило їм на зустріч з гостинністю щедрого господаря, з усміхом і обіймами давнього вірного друга...

6 СІЧНЯ Кіровоградець колишній начальник зв'язку 95 гвардійської дивізії полковник запасу В. П. Повійчук показав своїм бойовим друзям, які приїхали на свято, ті квартали міста, де в грізному 1944-у гриміли жорстокі бої. Гості побували в районі Балашівського моста, за який грізно лавиною йшли проти загарбників воїни-визволителі.

Цього ж дня колишні воїни, що визволяли Кіровоград, побували в третій кіровоградській школі, зустрілися з учителями, їх вихованцями, батьками учнів.

А в центрі міста все нові й нові зустрічі. На площу Кірова приходили кіровоградці, які теж у складі військових з'єднань 8 січня 1944 року вступили в зруйнований ворогом Кіровоград.

7 СІЧНЯ. Ранковими вулицями пройшли представники колективів підприємств, установ, навчальних закладів. Вони несли вінки до могил загинлих героїв, несли вінки до обелісків.

Велика колона кіровоградців, прямує до парку імені Леніна. Попереду — працівники обласного комітету партії, міськкому партії, облвиконкому та міськвиконкому, ветерани Великої Вітчизняної війни, воїни місцевого гарнізону. Звучать урочисті марші, Державний гімн. Живі квіти лягають до підніжжя пам'ятника Іллічу.

Колони трудящих рушають по вулиці Шевченка. Тут біля гарнізонного офіцерського клубу вже вишикувалися шеренги воїнів. Офіцер В. І. Спруненко рапортує першому секретареві обкому партії М. М. Кобильчаку про готовність почесного військового караулу до мітингу, присвяченого відкриттю пам'ятника воїнам-визволителям.

Голова міськвиконкому Б. К. Катеринчук відкриває мітинг. Він з шанобою говорить про героїзм і мужність визволителів, які чверть століття тому принесли в наше місто волю. І тепер, на знак глибокої шани і любові до них трудящі міста спорудили пам'ятник.

ЧОЛОМ ВАМ, ВИЗВОЛИТЕЛІ!

УРОЧИСТІ ЗБОРИ ПРЕДСТАВНИКІВ ПАРТІЙНИХ, РАДЯНСЬКИХ, ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА РАДЯНСЬКОЇ АРМІЇ

О сімнадцятій годині 7 січня кіровоградці і гості заповнили зал обласної філармонії. В глибині сцени на фоні червоного полотнища яскраво вирізьблюється цифра «25», барельєф В. І. Леніна, безсмертне вчення якого було тією силою, що викувала перемогу над фашизмом; малюнок пам'ятника радянському воїну-визволителю.

Урочисті збори представників партійних, радянських, громадських організацій та Радянської Армії, присвячені 25-річчю звільнення Кіровограда від німецько-фашистських загарбників, відкриває член бюро обкому КП України, перший секретар Кіровоградсько-

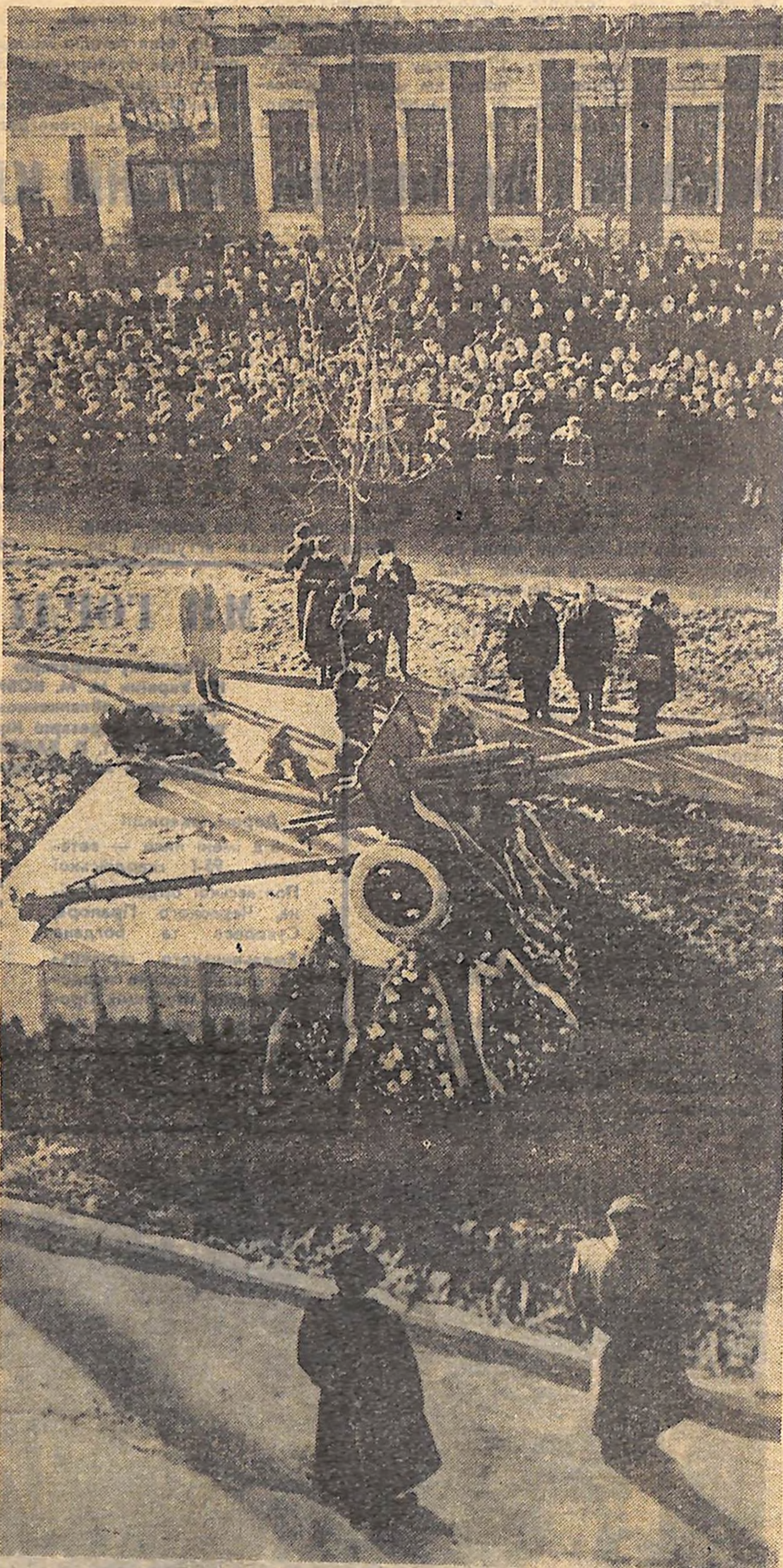
го міськкому партії І. П. Валявський. Він коротко розповідає про те, як війська Другого Українського фронту під командуванням генерала армії, нині Маршала Радянського Союзу І. С. Конєва прорвали сильну оборону противника і звільнили Кіровоград від поневолювачів — фашистів.

Щирими оплесками зустрічають присутні повідомлення про те, що на святкування кіровоградців прибули генерал-лейтенант А. І. Білогорський, колишній начальник штабу 32-го гвардійського стрілецького корпусу І. О. Самчук, Герой Радянського Союзу І. Г. Розанов, командир танка О. Д. Пилипенко, який одним з

перших увірвався в місто та інші бійці і командири, які брали участь у звільненні міста від німецько-фашистських загарбників. Збори одногласно обирають почесну президію у складі Президію ЦК КПРС.

За сьогодишнє радісне свято трудящих обласного центру віддали своє життя тисячі радянських бійців. Хвилиною мовчання присутні вшановують їх пам'ять.

І. П. Валявський розповідає далі про те, як змінилося місто за післявоєнні роки, як до 100-річчя від дня народження В. І. Леніна трудящі обласного центру і всієї області готують нові трудові дарунки.

...І в місті з'явився ще один пам'ятник воїнам-визволителям.

Фото Василя КОВПАКА.

